Een egocentrisch Christen? - deel 1-3

15-05-2010

“Een egocentrisch Christen? - deel 1”

Dag allemaal,

Uiterlijk volmaakt
Hij leek, van de buiten kant gezien, de perfecte gelovige, eerlijk in zaken, de perfecte zoon, trouw in alles aangaande God, en toch wist hij dat er iets mistte in zijn leven. Zoals zoveel ijverige jonge mensen (hij was begin 20), ging al zijn energie naar het werk en naar God.

Hij volgde de voorspoed leer, gelovend dat als je voorspoedig bent in zaken, Gods zegen op je is. En toch voelde hij zich van binnen leeg en hij wist niet waarom, want hij deed toch alles wat zijn leraren vertelden te doen.

Voor het onderscheidend oog was het makkelijk te zien: zijn leven draaide om hemzelf. Hij was een geweldige baas, hij behandelde zijn werknemers en zakenrelaties met respect, en dat werd beloond met een flink loonstrookje. Maar ongeacht hoe enthousiast hij ook was over zijn laatste onderneming of over de levens van zijn werknemers, alles draaide nog steeds om hem. Hij had geen echte vrienden, niemand die in zijn leven kon spreken, een eiland in een zee van mensen.

Hij was gewoon allereerst over zijn noden en wensen na te denken. Hij was gewoon zijn eigen schema te bepalen en hij was zo vol van wat hij deed dat er weinig tijd over bleef voor iemand anders.

Maar, zoals ik al zei, als je hem zou zien, zou je over hem zeggen: ‘daar gaat iemand die door God gezegend is.’

Verrassing!
Ik heb het over de rijke jongeling, wiens beslissingsmoment beschreven wordt in 3 van de 4 Evangeliën – het lijkt dat de Auteur wil dat we van deze man leren. Zijn egocentrisch leven is tevens een volmaakt voorbeeld van egocentrische gelovigen in onze tijd. (Matth. 19:16-30, Marcus 10:17-22, Lucas 18:18-30)

Jezus had net kinderen de handen opgelegd, zeggende: “Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan”, toen de rijke jongeling naar hem toe kwam….”viel op de knieën en vroeg Hem: **Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?**

Vaak lezen we deze conversatie zonder er bij stil te staan dat het een echt gesprek was, waarbij beide personen elkaar aankeken, en waarbij er heen en weer gesproken werd, met pauzes, nadenken en dan antwoorden.

Toen hij Jezus “Goede Meester” noemde, vroeg Jezus hem onmiddellijk: “Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen”. Met andere woorden, noem je Mij God omdat je mij goed noemt?

Dan lezen we het volgende vers, maar dit was een vraag, waar een antwoord op verwacht werd. Er zal een lange pauze geweest zijn, terwijl de rijke jongeling nadacht over de vraag van Jezus. Want zie je, dit is de kern van de zaak. Noemde hij Jezus God, omdat hij hem goed noemde, omdat niemand goed is dan God alleen.

Stilte.

De leraren in die tijd vertelden dat Gods zegen op je rustte als je in je zaken gezegend werd, en als er dingen verkeerd gingen, kwam het door een heimelijke zonde, of je had gezondigd of jouw ouders of hun ouders hadden gezondigd – de zonde van het voorgeslacht weerhield je ervan deel te hebben aan wat God voor jou had. (natuurlijk leerde Jezus dit helemaal niet, toen niet en nu niet, maar in die tijd was dat een populair denken, zoals dat ook heden ten dage het geval is).

Uiterlijk gezegend, in die zeldzame momenten van diepe transparantie in de stilte van de nacht, moeten mensen zoals hij toegeven dat ze leeg zijn en oppervlakkig. Ik vermoed dat dit de reden was dat de rijke jongeling naar Jezus toe kwam rennen en aan Zijn voeten knielde met deze wanhopige vraag: Wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?

Aan de ene kant van het succes van de wereld genietend, maar van God houdend, van binnen zijn ze onvervuld en ze vragen aan God wat er toch mis is met hen. Dat is een groot vraagstuk voor ze – hoe kunnen ze zo gezegend zijn door God en tegelijk zo leeg van binnen zijn? Ze weten dat hun liefde voor God lauw is op zijn best, maar ze willen wel meer van hem houden. Misschien zijn ze volwassener geworden en kwam de liefde die er eerst was doordat ze jong en vurig waren, of ontbreekt er werkelijk iets in hun leven?
Ze vermoeden het laatste, maar weten niet wat er aan gedaan moet worden. Ze vragen zich af of dat kan: volwassen zijn, een gezin hebben, de zorgen van alledag en toch die jeugdige ijver voor God hebben?

Jezus zei in Marcus 4:19: “de zorgen van de wereld, en het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar al het andere komen erbij en verstikken het woord en het wordt onvruchtbaar.”
Dit is de gelijkenis van de zaaier, die het Woord zaait, maar er komen dorens. Dorens van de zorgen van de wereld, bedrog van rijkdom en begeerten naar dingen en ze verstikken de plant van Gods Woord – het is niet alleen dat het verstikt wordt, het is ook zo dat het andere harder groeit en iemands leven domineert.

Goede Meester = God?
De strijd in het hart van deze man ging over de liefde voor God of de liefde voor geld. Toen hij niet antwoordde dat hij geloofde dat Jezus God was, kwam de Heer hem tegemoet tot waar hij iets gemeenschappelijks kon vinden.

Hij zei tegen hem: “Gij kent de geboden: Gij zult niet doodslaan, niet echtbreken, niet stelen, geen vals getuigenis geven, eer je vader en moeder.” En de jonge man antwoordde dat hij die alle gehouden had van zijn jeugd af.

“En Jezus hem aanziende, kreeg hem lief….” Dit wordt vaak gemist. Het woord ‘aanzien’ wil zeggen: intens aankijken, doelgericht. Het woord ‘lief’ is: agapao/agape, wat Gods onvoorwaardelijke liefde betekent. Dat woord wordt in Johannes 3:16 gebruikt – zo lief had de Vader de wereld dat Hij zijn enig geboren Zoon gaf. (Marcus 10:21)

Jezus staarde hem bewust en intens aan, met een onvoorwaardelijke liefde. Als de jonge man er op de juiste manier op gereageerd zou hebben, had die blijk zijn prioriteiten totaal veranderd. Zoals dat het geval geweest was met Mattheüs, slechts die blik en de uitnodiging van ‘kom en volg Mij’, waardoor hij zijn lucratieve zaak achter zich liet. Die blik had hetzelfde effect op Petrus, Jacobus en Johannes, toen Jezus hen uitnodigde alles achter te laten en Hem te volgen. (Lucas 5:10-11)

Hij kon Jezus niet antwoorden op de vraag of hij hem God noemde, omdat hij hem goed noemde, dus de Heer keek hem aan met een intense onvoorwaardelijke liefde, en gaf hem de gelegenheid zijn hart te onderzoeken en om vervolgens daarop te reageren.

Stilte.

Dus kwam Jezus hem opnieuw in genade tegemoet: “Een ding ontbreekt u, ga heen, verkoop al wat gij hebt en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemel hebben, en kom hier, volg Mij.”

Jezus is niet veranderd, dit soort dingen doet Hij ook vandaag met ons. Hij probeert ons te laten groeien in een bepaald gebied, kijkt hoe we daarvan terug deinzen, dus herhaalt Hij waar het om gaat en zorgt dat we ons hart onderzoeken.

De vraag was waar zijn schat was: de schatten van deze aarde of de schatten in de hemel? Deze jonge man bevond zich onder de meest behoeftige mensen, en jij kent ook vast wel mensen in jouw omgeving die zijn zoals hij.

Ze waarderen de schatten van en in de hemel niet, ze houden van de schatten op aarde. Naar het oog en naar wat ze zeggen, houden ze van God. En o, hoe ze kunnen lof zingen en mee zijn in de activiteiten van de kerk! (als ze niet zo egocentrisch zouden zijn zouden ze niet gaan, omdat er niemand is die iets voor hen kan betekenen, of die goed genoeg is). Ze houden meer van de wereldse schatten dan van de hemelse.

Zulke mensen weten in theorie dat ze een vervuld leven kunnen hebben door voor anderen te leven, maar hebben dit nog nooit gedaan en het lijkt ze griezelig om te doen. Kun jij je voorstellen welk een nieuw gebied de rijke jongeling zou inslaan als hij een thuisloze, reizende leraar zou zijn, Jezus volgend?

Hij zou deel van de teams van 2 kunnen zijn, die gezonden werden om de zieken te genezen, de doden op te wekken, demonen uit te drijven. Hij zou woorden rechtstreeks van Jezus lippen gehoord hebben – maar dat alles was niet zo belangrijk voor hem als ZIJN bezittingen en wat HIJ wilde in het leven, ZIJN plannen en wat Hij wilde doen voor HIJ zou sterven.

Is Jezus het waard?
Toen Jezus hem zijn hart liet onderzoeken, staat er dat zijn gelaat 'betrok'. Dit Griekse woord 'lupeo' betekent 'veroorzaakt pijn, verdriet, smart'. Begrijp dat de pijn al in zijn hart was, het werd alleen door de Heer naar de oppervlakte gebracht. Waar hij in de vroege ochtend over na gedacht had, was nu in het volle licht gekomen door Hem die de geheimen van het hart kent. Het intense licht van waarheid veroorzaakte veel pijn, want hij was erg rijk.

De pijn was in zijn hart, en werd door Jezus aan het licht gebracht en de pijn kwam van emoties, veroorzaakt door de gedachte dat hij zijn leven moest herschikken tot het punt dat er slechts hemelse beloning op zijn naam zou komen te staan.

Lucas 18:24 zegt: "en Jezus zag hem aan en zeide: Hoe moeilijk kunnen zij, die geld hebben, in het Koninkrijk Gods ingaan…."

Maar Jezus zei dat het mogelijk was door de kracht van God. En dat is het punt. Een egocentrische gelovige moet (allereerst) zijn eigen hart onder ogen willen zien, en (ten tweede) de Aanwezigheid en kracht van God, wat leidt tot een krachtige transformatie van het hart waardoor hij in staat is zijn leven anders in te richten.

Maar vergis je niet, de rijke jongeling zou deze beslissingen helemaal alleen moeten maken, zonder kippenvel te voelen of een bevestigend woord door een profeet gesproken, ontvangen te hebben, dat dit het juiste is om te doen.

Nee, hij had zijn afgoden op het altaar van zijn hart geplaatst, en hij alleen kon ze daar weer weg doen. En dat moet alleen gedaan worden, met de Heer, die aan de zijlijn observeert, kijkend, lief hebbend, wachtend…..maar hij zou nu weten dat hij God volgde vanuit zijn hart, en daarmee het juiste deed.

Volgende week…..voorbeelden van egocentrische levens in onze tijd, en hoe je leven anders in te delen voor God.

Zegen,
John Fenn,
www.supernaturalhousechurch.org

22-05-2010

"Egocentrisch? - deel 2"

Dag allemaal,

Vorige week

Ik heb de Rijke Jongeling als voorbeeld genomen om een egocentrisch leven te identificeren. Vandaag noem ik symptomen en voorbeelden van een egocentrisch Christelijk leven, en de volgende week komt de conclusie.

Uiterlijk was de Rijke Jongeling een voorbeeld van een gelovige in de God van Israel: hij hield alle geboden vanaf zijn jeugd, en levend in de tijd voor het Kruis, zorgde hij ervoor de feestdagen te houden en offers te doen voor zonde die hij begaan had, en ongetwijfeld gaf hij aan minder bedeelden, omdat dat deel van de Wet was.

Toch waren al zijn religieuze activiteiten voornamelijk een façade en iets om indruk mee te maken. Innerlijk hield hij van zijn geld, zijn sociale status en zijn rijke vrienden. Hij wilde Jezus laten zien hoe volmaakt hij was als gelovige, maar Jezus prikte door die façade heen en vroeg hem alles te verkopen wat hij had, en het geld aan de armen te geven, en Hem te volgen.

Hij was egocentrisch, en hoopte dat hij eeuwig leven kon hebben EN vast kon houden aan zijn geld en zijn liefde voor de dingen van deze wereld. Wat Jezus vroeg van hem, deed hem pijn en hij liep weg, diep bedroefd.

Een voorbeeld
Ik logeerde bij vrienden tijdens een weekend Bijbel cursus, waar ik les had gegeven. Na de les gingen mijn gastheer, ikzelf en 2 anderen naar een restaurant.

Toen we daar binnenkwamen, zagen we een grote familie zitten aan verschillende tafels die aan elkaar geschoven waren, in het midden van de ruimte. Tot mijn verrassing, zag ik onmiddellijk een engel achter bijna ieder persoon, waarvan er één duidelijk de leiding had.

Als mijn ogen open gaan voor het gebied van de Heer, is dat altijd met een doel, dus vroeg ik aan de leidende engel: “heb jij de leiding over dit gezin?” en hij antwoordde dat hij dat had.

Ik zei: “ik neem aan dat zij de Heer kennen?” zijn reactie was meer een feit: “dat doen ze, maar ze leven ver beneden wat jouw Vader voor ze heeft.” Natuurlijk wilde ik meer weten, en vroeg: “wat bedoel je?”

Nu moet je begrijpen dat in het natuurlijke, 4 van ons aan onze tafel zaten en ik keerde mij naar links om met de engel te spreken. Omdat ik in de Geest was, sprak ik met mijn geestelijke mens, ik zag hem met mijn geest en ik hoorde hem met de oren van mijn geest. Als dit gebeurd is het voor mij meer als een overlapping, 2 parallel werelden die beiden naast elkaar bestaan, maar de één wordt meestal niet door de ander gezien. Ik zie beide werelden met mijn ogen open, de 2 werelden zie in gelijktijdig, en beiden zie ik gedetailleerd.

Het leek voor mijn gastheer alsof ik afgeleid was, ik keek naar hen en dan weer naar links. De engel ging verder met zijn uitleg: “ze gaan naar de kerk, maar ze lezen de Bijbel nooit doordeweeks en hebben nauwelijks een gebedsleven. Ze gaan helemaal op in de wereld en ze houden ervan, vullen hun leven met de speeltjes van de wereld, en hun schema’s met dingen die met henzelf te maken hebben. Ze hebben voor niemand anders tijd.”

Ik vroeg hoe dat was voor hen (de engelen) en hij zei: “het is veel leuker om voor mensen zoals jij te zorgen.” Ik reageerde dat ik dacht dat het omgekeerde waar zou zijn, dat ze drukker zijn met gelovigen die niet wandelen in het licht dat ze hebben. Hij zei: “nee, weet dat mensen beslissen in welke mate ze betrokken willen zijn met jouw Vader. En weet dat de waarde die je geeft aan de dingen van boven, de mate is waarop het terugkomt tot jou. (Marc. 4:24) Dus zijn we niet erg druk.”

Ik mompelde half tot mijzelf en half tot de engel dat de Vader een bedoeling met dit moest hebben, en door de Heilige Geest werd mijn aandacht geleid naar een jongen, ongeveer 12 jaar oud, die aan het eind van de tafels zat, bijna alsof hij en zijn vrienden te cool waren om bij de volwassenen te zitten.

Er was iets in de blik van de engel die achter hem stond, toen hij naar de jongen keek. Dus vroeg ik hem of alles OK was. Hij openbaarde het doel voor dit bezoek: “Zoals het nu staat, tenzij verandert, zal deze jongen op de leeftijd van 15 sterven in een ATV ongeval.” Terwijl hij sprak, verscheen er een scherm boven de tafel en ik zag deze jongen, 3 jaar verder in de toekomst. Hij sprong met zijn

vierwieler over een berg zand, en het voertuig sloeg achterover en landde op zijn kop boven op de jongen. Het beeld bevroor toen zijn hoofd het zand raakte, en verdween daarna.

Op dit moment merkte mijn gastheer op dat ik afgeleid was en stil, en vroeg wat er aan de hand was. Ik vertelde dit en hij zei: “dat verklaart iets. Al jaren gebeurt het mij, dat ik van tijd tot tijd iemand in het openbaar tegenkom en dan opeens een verdriet voel, een droefheid in mijn geest, maar ik heb nooit geweten waarom. Toen ik dit gezin zag, bij het binnenkomen, voelde ik dat ook weer.”

We realiseerden ons dat er nog een andere reden was dat ik de engelen zag, en dat was om mijn gastheer de reden daarvan te laten weten. Nu wist hij, dat wat hij voelde, het verdriet van de hemel was voor iemand die ver beneden wat de Vader voor hem heeft, leeft. En tevens een oproep om voor hem te bidden. Toen zijn we voor dat gezin gaan bidden en we vroegen de Vader om het ongeval te voorkomen, en dat hij ze aanwakkert om in volheid voor Hem te leven.

Symptomen: Ken jij ze?
Ken jij mensen die, als je met ze aan de telefoon bent, het altijd over zichzelf hebben – ze zijn niet echt geïnteresseerd in jou en jouw leven, want als je iets begint te vertellen over jezelf, dan keren ze dat altijd weer om naar hoe het met hen gaat?

Ken jij mensen die emotioneel noden hebben, die altijd angstig zijn voor kleine dingen van weinig betekenis, en die niet bezig zijn met echte noden van andere mensen?

Ken jij iemand die het idee heeft dat aandacht nodig te hebben, vanwege wat hen overkomen is in het leven, de moeilijkheden van het leven?

Ken jij mensen die naar God kijken en naar de gemeente en anderen vanuit een perspectief wat zij wel of niet voor hen doen? Ken jij mensen die niemand hebben die in hun leven kan inspreken en zij spreken ook niet in iemands leven in, en dat vinden ze ook prima zo?

Ken jij mensen die je niet kunnen zeggen wat Jezus aan het doen is in hun leven, maar die wel direct iets kunnen vertellen over de nieuwst film of het restaurant waar ze net geweest zijn?

Ongelooflijk

Ik vind het ongelooflijk dat zo velen claimen een discipel van Jezus te zijn – een man die God is, die naar deze aarde kwam om zijn leven voor anderen te geven – maar op geen enkele manier geven zij zich aan anderen. Hoe kan iemand claimen een discipel te zijn zonder te leven zoals Hij?

“Liefde wordt alleen bekend door de daden die het voortbrengt. Christelijke liefde heeft God als zijn voorbeeld, en drukt zichzelf allereerst uit in een gehoorzaam zijn aan Zijn geboden. Je eigen wil doen, jezelf behagen, is het ontkennen van de liefde tot God.” (Notitie bij Thessalonicenzen door Hogg and Vine, p. 105)

De Rijke Jongeling zei dat hij van God hield, maar bewees dat hij meer van dingen hield, wat wil zeggen dat hij meer van dingen houd dan van mensen. De uitnodiging van de Heer om alles te verkopen en aan de armen te geven hield niet op bij de daad van het weggeven, maar was tevens een manier om van mensen in plaats van dingen te gaan houden en daardoor een leven van dienstbetoon te gaan leiden. Jezus wilde dat hij de mensen zou leren kennen aan wie hij gaf, hij wilde dat hij geraakt zou worden door hun noden, en dan zou komen om Hem te volgen.

Volgende week concludeer ik deze serie door te delen hoe je een egocentrisch leven kunt veranderen.

Zegen,
John Fenn
www.supernaturalhousechurch.org

29-05-2010

“Egocentrisch, deel 3”

Dag allemaal,

Op wiens voorwaarden?
In het eerste deel van deze serie heb ik de conditie van de rijke jongeling onder de aandacht gebracht; de twintigjarige wiens leven om zichzelf draaide, die dacht dat hij van God kon houden en tevens vast kan houden aan zijn liefde voor geld en status. Het waren niet zijn bezittingen waardoor hij het aanbod van Jezus om een discipel te worden niet kon aannemen, het was zijn liefde voor die dingen.

Vorige week heb ik een aantal symptomen gedeeld en indicaties gegeven wanneer een Christen een egocentrisch leven leidt. Deze week wil ik iets delen over de kern daarvan en hoe dat te veranderen.

De essentie is dat een egocentrisch persoon de wereld neemt op zijn voorwaarden, zijn schema, of mensen en dingen goed voor hem uitkomen en, even belangrijk, wat het hem kost om betrokken te zijn met anderen. Ze bevestigen hun prioriteit van 'zelf' in de talloze kleine beslissingen die ze nemen, terwijl het van de buitenkant lijkt dat men een serieuze discipel van Jezus is.

Keuzes
"We hebben je al een tijd niet gezien, kom je van de week eten bij ons?" vroegen we hen. Ze antwoordden: "O, het spijt me, we gaan zaterdag een dagje weg en we moeten daar nog zoveel voor doen." Wij wisten dat wat nodig was om er een dagje tussenuit te gaan, slechts het inpakken was van wat jassen, een camera en wat eten, dus begrepen we dat we niet hoog genoeg op hun prioriteiten lijstje stonden om tijd vrij te maken om bij ons te komen eten.

Ik was de voorganger van een kleine, landelijk gelegen gemeente in Colorado, en we besloten om een dag in de lente, op een zaterdag, samen te komen om het gebouw en de grond eromheen op te ruimen. Ik deed de mededeling vanaf het podium en vroeg of diegenen die wilden helpen, hun handen konden opsteken. 18 staken hun hand omhoog. Op zaterdag echter kwamen er maar 6. Ik vroeg mij af waar de andere 12 bleven, en in de week die daarop volgde, deed ik discreet navraag waarom ze niet geweest waren.

Één stel had planten gekocht en die moesten ze direct in de tuin zetten. Een ander stel besloot dat het een mooie dag was om de kinderen mee uit te nemen, dus gingen zij de bergen in. Een ander stel gaf schaapachtig toe dat ze het vergeten waren en nog een ander stel vertelde me dat ze zich niet helemaal lekker voelden en dat ze daarom thuis moesten blijven. (ik hoorde echter dat ze die ochtend in een winkel waren gezien door iemand anders uit de gemeente, in een winkel op een uur afstand rijden).

Alle hierboven beschreven beslissingen en elke beslissing die iemand maakt die egocentrisch is, komen voort vanuit een overweging: Past dit in mijn schema en wat ik wil doen? Dat komt eerst.

Toen ik vorige week wat deelde over de engelen die ik zag in dat restaurant en de 12 jarige die 3 jaar later zou sterven door een ongeluk, indien onveranderd, heb ik een deel weggelaten en wel dit: De engel vermelde dat het ongeluk op een zondag ochtend zou plaats vinden. Toen was hij stil, en liet mij die informatie verwerken.

Ik zag, omdat hun prioriteiten allereerst om 'henzelf' gingen, de gevolgen van die prioriteiten zouden leiden tot beslissingen waardoor ze gevaar zouden lopen. Ik moest denken aan iets wat de Heer mij eerder geleerd had.

Ik was in de Geest gedurende een bezoek van de Heer, toen Hij me onderwees over gebed. Hij gooide een steen in een poel water, dat plotseling verscheen, toen we daar stonden te praten. Er ontstonden zo'n 5 of 6 rimpels vanaf het punt waar de steen in het water terecht kwam, waarbij er een rood X verscheen op de 5^{e} rimpel – toen bevroor het beeld terwijl Jezus zei:

"Die steen vertegenwoordigt een beslissing die iemand maakt, en de rimpels zijn de gevolgen van die beslissingen, 1 rimpel per jaar, en de X is een tragedie in hun leven waarvoor zij zichzelf open gesteld hebben door die oorspronkelijke beslissing."

“Mensen nemen beslissingen die niet in mij zijn, hetgeen een koers in hun leven in werking stelt voor andere consequenties gaandeweg. Dan vindt er een voorval of zelfs een tragedie plaats, en ze weten niet waarom, en vaak geven ze mij of de Vader de schuld. Op de laatste dag echter zal het geopenbaard worden. Wij treffen geen blaam, want dan zullen ze de koers zien die ze kozen en alles zal dan uitgelegd worden.

Waar het om gaat
Hij had dat stuk grond nodig voor een bouwproject, en vanwege zijn grote rijkdom en macht had hij het kunnen afdwingen. Maar hij was een integere man, en zou er niet over peinzen om het bij de eigenaar af te dwingen door hem onder druk te zetten. De eigenaar was een succesvolle boer, en zijn gekozen locatie was vooral belangrijk in de oogsttijd.

Zie je, Koning David had daar een engel gezien en hem was verteld: ‘ga heen, richt een altaar op voor de Here op de dorsvloer van de Jebusiet Arauna.’ (2 Sam. 24:18)

Arauna bood David het stuk land gratis aan, maar David was niet egocentrisch: “Ik wil het in elk geval van u voor de volle prijs kopen, want de Here, mijn God, wil ik geen brandoffers brengen die mij niets kosten.”(2 Sam. 24:24, 1 Kron. 21:24)

David gaf alleen aan de Heer als het hem iets kostte. Stel je dat eens voor, hij wilde er de volle prijs voor betalen, en weigerde het voor niets te krijgen. Een egocentrisch iemand geeft als het goed uitkomt of als er ‘extra’ is, maar David gaf alleen als het hem wat koste. Geen wonder dat de Bijbel zegt dat hij een man was naar Gods hart.

In het Oude Testament vereiste de Heer dat de dieren die geofferd zouden worden, gezond waren, op hun best, en hij haatte het toen later de corrupte priesters zieke en zwakke dieren gingen offeren, die zo wie zo gedood zouden worden. Hij wilde het eerste en het beste. Hij wilde dat het de mensen wat zou kosten om aan Hem te geven, want het zou Hem ook alles kosten om in onze redding te voorzien. David begreep dat.

Die berg, volgens Joodse traditie, en ondersteunt door verzen naast elkaar te leggen, was de plek waar Abraham Izaäk offerde, en waar de Tempel van Salomo stond – de Tempelberg van Jeruzalem van vandaag. (2 Kron. 3:1, Gen. 22:2, 1 Kron. 21:18-30)

Hij is geen dwaas die opgeeft wat hij niet kan houden om te krijgen wat hij niet kan verliezen – Jim Elliot

Discipelen van de Heer realiseren zich dat de Heer hun redding gekocht heeft. Het kostte Hem Zijn leven, en als discipelen moeten we zo leven dat we het afleggen voor anderen. Dat wil zeggen tijd, geld, moeite, middelen, ons leven herinrichten voor anderen.

Een egocentrisch Christen wil alleen dat iets hem wat kost, als datgene makkelijk is. Soms omdat het een goed gevoel geeft en misschien aanzien. Of, nog erger, ze zijn zo zelf misleid dat als ze geven van het extra’s dat ze hebben, ze zich heel goed daarover voelen, alsof ze iets deden wat de hemel opmerkt.

O, de hemel merkt het zeker op. Weet je nog die vrouw met die 2 muntjes? Anderen gaven van hun extra en hadden hun beloning, maar Jezus zei dat zij meer had gegeven dan die anderen omdat het haar wat kostte te geven. (Marc. 12:41-44)

Het had wat gekost om die zaterdag naar de kerk te komen om daar te werken, het had wat gekost om de moeite te nemen om samen wat te gaan eten, het had wat gekost om naar de kerk te gaan in plaats van op die ATV te spelen. Geen van deze dingen kostte geld, maar het kostte tijd, in plaats van ‘mij’ dingen.

In hedendaagse praktische termen: stel dat je aan het begin van de week 25 dollar in je zak hebt om de lunches van de komende week van te betalen, en nog 5 dollar extra. Dan kom je er achter dat een medewerker geen benzine in zijn auto heeft en niet week hoe hij de week door moet komen. Een hart als dat van Koning David zou TEN MINSTE dat geld voor die lunches geven, en misschien ook die 5

dollar er bij, omdat het hem iets kostte. (en hij zou het niet erg vinden om zelf de lunches voor die week van huis mee te nemen)

De meeste mensen zouden slechts die 5 dollar geven en de 25 dollar voor zichzelf houden – geven wat niet veel kost – en denken dat de hemel blij is en ze kloppen zichzelf op hun rug voor die goede daad van 5 dollar die ze gedaan hebben.

De manier om niet meer egocentrisch te leven, is door niet meer te denken wat iets jou kost, en te beginnen te denken wat het anderen kost. Hoe is dat voor die collega, wiens auto niet gebruikt kan worden tot het salaris binnenkomt, maar die wel zijn kinderen van school op moet halen, en boodschappen moet halen? En die zieke vriend, die niemand kan bellen nu hij hulp nodig heeft? En als jouw vriend nu eens advies nodig heeft bij het maken van een belangrijke beslissing in zijn leven, en daarom graag wil dat je langs komt?

Het ZAL je iets kosten om betrokken te zijn in de levens van anderen. Het ZAL je tijd, moeite, geld, middelen kosten. Maar dat alles zijn slechts lichte dingen als je hart één is met Jezus, die Zijn leven voor zo velen gaf.

Hebben wij ons in ons hart voorgenomen dat we weigeren iets aan God te geven dat ons niets kost? Er is morele integriteit en geestelijke integriteit, zoals bij David. Iemand kan moreel oprecht zijn maar tevens geestelijk onecht, en dat is het onderwerp voor de volgende week.
Tot dan,

Zegen,
John Fenn
www.supernaturalhousechurch.org